

Entre la bassa i el molí passava el camí. Al fons Les Coves.

Pedres de l'assut al llit del riu.

amb una pendent considerable, el barranc dels Castellots. Davant de l'esmentada desembocadura, sens dubte, apareixen restes de l'assut. Però, com el riu i els terrenys que l'envolten no han canviat de nivell, és impossible que l'aigua arribara a la séquia perquè els terrenys que li servien de suport estan força més elevats que el buc del riu, almenys quatre metres. Per tant trac la conclusió

que l'assut deuria estar situat dins del barranc dels Castellots, la séquia bordejava el "terrè", i les pedres suaua esmentades hauran segut arrencades en alguna crecida del riu i depositades on ara són.

Després de moldre, aquest molí vessava l'aigua, de bell nou, al riu i cap altre molí se'nprofitava, almenys directament.

Tots el vells consultats

sempre l'han vist així, han coincidit en el nom del molí. Sempre s'ha anomenat Trencafares, no cal dir que ningú l'ha vist moldre i tampoc han sentit que en fein esment del funcionament. llurs avantpassats. La seva antigor ultrapassa qualsevol previsió. Només les runes que hi romanen saben guardar ben celts, per sempre, records, feines, anècdotes i l'existencia d'un passat prenys de laboriositat i prosperitat.

Aquest molí era d'un home de la Vilanova, l'il va vendre a Tomas Sales, secretari que va estar molts anys al front de l'Ajuntament de Les Coves, era germà del pare dels metges Sales, és a dir, era son oncle, passaren els anys i En Miquel Martínez (Ganxos) el va comprar als hereus de l'esmentat secretari. A hores d'ara és propietat de Pura Martínez, filla d'En Miquel.

Assegut damunt de la paret de la bassa, amb els ulls closos, i calent com un llangardaix pel sol estiuenc, gaudint, mentrestant, del feble garbi que comença a despertar del seu repòs matiner, onçant ja el fulgam, la meva imaginació s'omple a curull del tràfec de traginers, cavalleries i homes que arribaven o se'n anaven del molí. Em quedo ensopit, somni el passat, fins i tot, el brogit de moles i corrons colpeixen les meves oïdes. Tanmateix, de sobte, el remor de l'ajustat motor i el sostraueig de les xarugues d'un Masseny-Ferguson que ve de llaurar em desfà l'encís, torno a la realitat i me'n vaig a casa.

B. Barberà

La paret de la bassa arriba al camí.

Trestellador per escapolir-se l'aigua.

L'ensorrat cap envuit pels albarzers.